

בש"פ 3825/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 3825/16

כבוד השופט נ' הנדל
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום
18.04.2016 בתיק מת 043393-11-15 שניתן על ידי
כב' השופטת מ' ברק נבו

תאריך הישיבה: י"ח באייר התשע"ו (26.5.2016)

בשם העורר: עו"ד דרויש נאשף

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חינואוי כראם

החלטה

1. לעיתים המסגרת הדיונית היא שמכתיבה את התוצאה. הסניגור הגיש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בקשה לעיון חוזר על ההחלטה להורות על מעצרו של העורר עד לסיום ההליכים. בקשה זו נדחתה (החלטה מיום 18.04.16 במ"ת 43393-11-15, כב' השופטת מ' ברק-נבו) ועל כך מוגש ערר זה.

ביסוד הערר עומדות שתי טענות: האחת, כי העורר הודה בכתב אישום מתוקן, שחומרתו נופלת מכתב האישום המקורי, ומשכך השתנה האיזון לטובת העורר. והשנייה, כי חלפו שישה חודשים מיום המעצר, ובהתחשב בגילו וקטינותו של העורר יש להעניק משקל לפרק הזמן שחלף.

2. בנוגע לטענה הראשונה, אכן יש צדק בדברי הסניגור, במובן זה, כי משהודה העורר בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר נסיבותיו קלות מכתב האישום הראשון, משתנה נקודת האיזון. אולם לאחר שעיינתי בשני האישומים בהם הודה העורר, אני סבור שצודקת באת כוח המדינה, כי בנסיבות אלה, משתנה האיזון דווקא לטובת המשך המעצר. לכל הפחות, השיקולים מקזזים זה את זה וכפות המאזניים נשארו כפי שהיו. כך, בעוד שטרם הודאת המשיב בעובדות כתב האישום עמדה לו חזקת החפות והטתה את כפות המאזניים לטובתו זהו אינו המצב כעת. לכן, אין בנימוק הראשון כדי להביא לשינוי נסיבות המצדיק שינוי בהחלטה.

ביחס לטענה השנייה של הסניגור, בדבר חלוק שישה חודשים והיות העורר בן 15 שנה וחודשיים במועד האירוע, הדגישה באת כוח המדינה כי מדובר ב-11 נאשמים אשר חלקם קרובים לגילו של העורר, ואחד מהם מבוגר ממנו בחודשיים בלבד.

כך או כך העיקר הוא זה- הסניגור הגיש ערר על החלטת המעצר ובדיון שהתקיים בפני בית משפט זה לפני שלושה חודשים (בש"פ 844/16, השופטת ע' ברון) חזר בו מן הערר. אשר לזמן שחלף מאז, יש משמעות רבה לכך שהטיעונים לעונש קבועים לעוד שבוע וחצי. המעצר הוא עד לסיום ההליכים - וסיום זה נראה באופק. בנסיבות אלה לא מצאתי מקום להתערב בעניינו של העורר.

3. כאמור, לעתים המסגרת הדיונית מכתובה את התוצאה. החלטה זו עניינה המסלול של מעצר עד לסיום ההליכים. אין בהחלטה זו הבעת עמדה לכאן או לכאן בכל הקשור לשלב הטיעונים לעונש ולהכרעות הנובעות מכך בעניינו של העורר. חזקה על בית המשפט המחוזי שדן בתיק העיקרי כי כל השיקולים הרלוונטיים ילקחו בחשבון לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בחומר הרלוונטי הנוסף.

הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ח באייר התשע"ו (26.5.2016).

ש ו פ ט